

gen af 6te April 1832 § 14, forbyder i Kjøbstæderne at opføre Bygninger højere end Gaden Brede eller over 18 Alen. — Man troer derfor at maatte foreslaae, at Nr. 1 udgaaer.

Nr. 2. Mod den Bestemmelse, at ingen Etage, der indrettes til Beboelse, maa være under 4 Alens Høide, denne regnet fra Gulv til Loft, have tre af Udvalgets Medlemmer ikke troet at burde indvende Noget, medens de tre andre Medlemmer have næret Betænkelighed derved. De Sidstnævnte overseer paa ingen Maade Nødvendigheden af, at en Bolig maa indeholde det fornødne Rumfang, for at kunne være et sundt Opholdssted; de troe imidlertid, at det heller ikke tør oversees, at man ved at paabyde en Høide, der betydeligt overstiger, hvad man paa ingen Maade sjældent finder i de fattigeres Boliger, vil gjøre Hundeleen dyrere for disse, og derved muligviis paalægge dem Savn i andre Retninger, der kunne blive følelige for dem. De drifte sig derfor ikke til at gaae videre ved at fastsætte den for Alle gjældende Regel end til en Høide af  $3\frac{1}{2}$  Alen.

Endnu skal Udvalget kun tilføie, at det forestaaer Udtrykket „fra Gulv til Loft“ som en Betegnelse for Afstanden imellem Gulvet og det virkelig tilstedebevarende Loft, enten dette nu befinder sig under eller over Bjælkelaget.

Nr. 4. Man har i Kjøbenhavn ved Loven af 19de Marts 1854 kun fundet Anledning til at forbyde Kjøbstedernes Anbringelse i Gader, der ikke ere over 10 Alen brede. I Betragtning af, at det i saadanne Gader i Kjøbstæderne ikke er tilladt at bygge til den samme Høide som i Kjøbenhavn, maa Udvalget allerede ansee det for tvivlsomt, om der er Anledning til at optage den nævnte Bestemmelse i en Lov for Kjøbstæderne; men det troer paa ingen Maade, at der er Anledning til ganske at forbyde, at nye Beboelseskjældere indrettes i Kjøbstæderne.

Udvalgets Fleertal har derimod troet at burde foreslaae Bestemmelser, sigtende til at afhjælpe de væsentligste Mangler ved saadanne

Kjældere, der tjene til Beboelse eller andet stadigt Ophold.

Et Mindretal (Kaysler) kan ikke erkjende Lovudkastets Bestemmelse for uhenigtsmæssig, men opstiller kun subsidiairt Forslag til en Bestemmelse, som den i Loven af 19de Marts 1854 § 1 Nr. 5.

Nr. 5. De heri indeholdte Bestemmelser maa Udvalget ansee for overflødige, da de allerede ere indeholdte i Forordningen af 6te April 1832 § 14 C. og D. Det foreslaaer derfor, at dette Nummer udgaaer.

Nr. 6. En Maaned fra Lovens Datum ansees for at være for kort Frist; man foreslaaer derfor denne udstrakt til tre Maanedes.

#### Ad § 2.

Kjøbstædernes udenbys Grunde strække sig ofte saa langt bort fra Byen, at der meget vanskeligt ved nye Bygningers Opførelse kan være Tale om noget der paatænkt System af Gader og Veie, ligesom det af Paragraphens Ord heller ikke fremgaaer, hvem der skal have paatænkt det omtalte System af Gader og Veie, hvorved Bygningscommissionens Myndighed bliver meget vilkaarlig. Usikkertigheden, ja Nødvendigheden af, at der ved Opførelsen af nye Bygninger paa Kjøbstædernes udenbys Grunde sørges for Båndafledning, skal fuldkommen anerkjendes; men det samme gjælder i lige Grad ved Opførelsen af alle nye Bygninger, være sig paa Landet, eller paa Kjøbstædernes indenbys Grunde, med Hensyn til hvilke sidste der netop lyde jævnlige Klager over Mangelen paa Lovbestemmelser, der af Bygningscommissionerne kunne bringes i Anvendelse. Udvalgets Fleertal maa derfor antage, dels at de i § 2 givne Forfrister ere for ubestemte, dels at der ikke er Anledning til at give saadanne uden i Forbindelse med tilsvarende Forfrister, der omfatte saavel Kjøbstæderne i Almindelighed som Landet. Det foreslaaer derfor, at denne Paragraph udgaaer.